

Gândul rău, lângă cel bun

Stelian Stancu

Adormind prăvale gândul
În noianul de din vale
Peste care poartă rândul
Celor fără de parale.
Alb sau negru, scund, înalt
Cu alură de panteră
Fără crez înmiresmat
Vrea să poarte o himeră,
Dar, pe loc s-a tulburat
De ce e fără de noimă
Fără chip de ascunziș
Fără urme, fără formă
Dar cu gânul pe furiș,
E poznașul ce n-adoră
Ca să fie de urmat,
Către viața făr` de formă
Către ultimul stindard
Către fondul fără proră
Către cel ce nu-i visat,
Ultimul străuce-n zare
Zarea ce se pierde-n fum
Ultimul uitat la vale
Gândul rău, lângă cel bun.